

Leilighed til at udtale sig om Sagen. Disse Herrer fandt nogle Betænklichkeiten ved, at Lovforslaget i det Hele umiddelbart skulde gjøres til Lov ogsaa for Søetaten, og de støttede væsentlig disse deres Betænklichkeiten derpaa, at medens det maatte indrømmes, at forsaavidt der var Spørgsmaal om Landtjenesten for Søetaten eller om Tjenesten i Logisflibet, vilde den foreslaaede Lov vel kunne finde umiddelbar Anvendelse, saa maatte man derimod med Hensyn til Drlogstjenesten tilføje formentlig have ibetmindste nogle andre Straffe end dem, som Lovforslaget indeholdt for Hæren. Det har imidlertid stillet sig saaledes for Udvalget, som om denne Bæmskelighed dog ikke kunde være uoverkommelig, og som om det vel maatte være muligt i Kapitlet om Straffene at optage ogsaa særlige Regler for Søetaten, forsaavidt en uafviselig Nødvendighed virkelig skulde medføre, at der maatte gjælde andre Straffe for Søtjenesten ombord end for Landetaten. I det Hele, i det Store og Væsentlige, forekom Forholdene Udvalgets Medlemmer saa besejlede og saa ensartede, at vi ikke kunde gaa ind paa at opgive den Tænke, som nu havde været den ledende hos Regjeringen ligesaa 1850 indtil den sidste Tid, nemlig at en Straffelov for begge Bæren burde udkomme paa samme Tid. Denne Tænke, som levede hos samtlige Udvalgets Medlemmer, gav Anledning til, at vi søgte en Konference med Ministeren. Han mødtes nu vel med os nærmest i sin Egenstaaelse af Minister for Landetaten, men vi ere jo saa heldige i ham tilige at have en Repræsentant for Marinen. Og, da vi fremsatte vor Anskuelse for ham, havde vi den Glæde, at han personlig syntes i alt Væsentligt at være den samme Anskuelse. Han gik, som vi have tilladt os at udtale i Betænkningen, med stor Redebønhed ind paa vor Tænke, og har tilbød at ville gjøre Sit til at saa Sagen fremmet for Marinens Bedkommende ved Nedsættelsen af en Kommission af Søofficere, der kunde tage det omhandlede Spørgsmaal under alvorlig Overveelse, og som navnlig kunde paapege, hvad de tidligere Erklæringer fra Søetaten ikke havde gjort, hvilke Straffe det var, som man mente med Nødvendighed at maatte

gjøre Forbring paa, forat det foreslaaede Lovarbejde skulde kunne komme til at gjælde for begge E-tater. En saadan Kommission blev da ogsaa nedsat den 21de December f. A. Udvalget lovede imidlertid den ærede Minister, at det ikke skulde ligge ledigt, medens Kommissionen arbejdede, og det har ogsaa troelig stræbt at komme igjennem Lovforslaget. Da vi vare ved Enden af vort Arbejde, og da vi derhos kunde vide, at Sæssionen stundede til Ende, tillode vi os at forespørge hos Ministeren, hvor vidt den nedsatte Kommission var kommen med sit Arbejde, og det høje Thing vil af den Skrivelse, som til Svar derpaa blev tilstillet os den 18de f. M., og som vi have tilladt os at afstrykke som Bilag til Betænkningen, have set, hvorledes Sagen nu stiller sig. Den omtalte Kommission har ganske vist arbejdet, men den har efter min Mening arbejdet formeget. Den har nemlig ikke blot indladt sig paa en Undersøgelse af det, som det i alt Fald fra Udvalgets Side væsentligt havde været Tanken at komme til Klarhed om: hvilke særlige Straffe Søetaten maatte gjøre Krav paa, men den har underkastet hele Lovforslaget, dets Detail, dets spectielle Del, dets Kapitler om de enkelte Forbrydelser en, som det synes, meget omhyggelig Drøftelse. Desværre synes jo derhos Kommissionens Resultat at være blevet eller at ville blive et saadant, at der i alt Fald, saafremt den høitæredede Minister i Et og Alt maatte ville rette sig efter Kommissionens Duster, er ringere Udfigt, end det var ønskeligt til Arbejdets Afslutning. Det kan naturligvis ikke falde mig ind her at ville kritisere Kommissionens Skrivelse, med hvis Indhold det høje Thing vistnok vil have gjort sig bekendt. Jeg skal blot nævne, at det væsentligt er to Betragtninger, der gjøre sig gjældende i samme. For det Første fremhæves den Betragtning, at Søetaten, hvor der er Tale om Drlogstogter, maa kræve særlige Straffebestemmelser, da de almindelige Arrest- og Fængselsstraffe, der jo for Landetatens Bedkommende endogsaa kunne blive temmelig langvarige, ikke, i alt Fald ikke i deres fulde Udstrækning, egne sig for Søetaten. Som en Følge deraf vil der blive et Hul mellem den Grad af Fængsel og Arrest, som kan anvendes til Drlog,